

10. januar 2011

FM2011/54

I medfør af § 36 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter vi følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om vilkår og forhold for plejeforældre og plejebørn.

(Medlemmer af Inatsisartut Astrid Fleischer Rex, Demokraatit og Olga P. Berthelsen Inuit Ataqatigiit)

Den største rigdom for et land i udvikling er landets befolkning. Hvis befolkningen fra begyndelsen af skal være med i udviklingen, er det vigtigt, at børnene i deres opvækst har det bedst mulige og mest trygge liv.

Vi er blevet oplyst om, at der (i 2007) var omkring 1200 børn anbragt uden for hjemmet. Her er der tale om børn, der er anbragt i døgninstitutioner og børn, som er anbragt i familiepleje. Ifølge tallene fra 2007 er omkring 60 % af alle de børn, som er blevet anbragt uden for hjemmet, blevet anbragt i plejefamilier. Der er således ikke plads til, at have alle de børn, der er anbragt uden for hjemmet i døgninstitutionerne.

Vi ved, at der er flere og flere børn som har brug for mere omfattende hjælp. Nogle af grundene til, at børn bliver anbragt uden for hjemmet, kan være meget voldsomme. Der findes børn, som har været udsat for omfattende omsorgssvigt, børn der har været udsat for seksuelle overgreb, fysiske overgreb eller er blevet diagnosticeret med ADHD osv.

Hvis denne gruppe af børn med de foroven omtalte problemer, bliver anbragt i familiepleje, kan det være en stor mundfuld for plejeforældre. Derfor er det vigtigt, at plejeforældre får bedre forhold end de har i dag. Det er også vigtigt, at få undersøgt de problemer som børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet har, især med vægt på, om de har så voldsomme problemer at almindelige plejeforældre ikke magter dem. Almindelige plejefamilier skal ikke modtage svært omsorgssvigtede børn, som hører hjemme på en døgninstitution.

Desværre sker det for tit, at almindelige plejeforældre modtager børn med store problemer, og uden handleplaner. Først langt senere opdager plejefamilien, at barnet er for vanskeligt og for socialt belastet, at have i en almindelig familie, og derefter begynder børnenes liv at smuldre; de oplever at blive sendt til en ny plejefamilie, og derefter kan barnet ende med at blive flyttet rundt fra sted til sted. Ingen kan beholde dem, undtagen døgninstitutioner og dem har vi for få pladser på. Disse fejlanbringelser skal undgås, da de kun gør endnu mere skade på barnet, og da vi spilder alles tid og ressourcer, både plejeforældrenes, barnets og det offentliges. Vores mål er derfor rigtige og rettidige anbringelser fremover.

Undersøgelser fra de nordiske og vestlige lande viser blandt andet, at der er en udpræget forekomst af usikre følelser hos de anbragte børn. De anbragte børn har således udtalt, at have følelser af afmagt, magtesløshed, manglende oplysninger om hvad der skal ske med dem, og manglende interesse samt kontinuitet fra sagsbehandlerne. Dette fordrer til en undersøgelse af plejebørnenes forhold.

Det er vigtigt, at der bliver satset på tværfagligt samarbejde omkring plejebørn, så alle de involverede, børn, forældre, plejeforældre og myndighederne får en forståelse af, hvad barnets behov er. En undersøgelse i Danmark viste dog at tværfagligt samarbejde havde medført mindre direkte kontakt med barnet, samtidig med at forundersøgelser af barnets situation, samt høring af forældre og barn ikke blev overholdt. Hvorledes fungerer kontakten til de anbragte børn her i landet?

Vi bliver endvidere nødt til at spørge:

1. Er området med plejeforældre økonomisk og strukturelt hensigtsmæssigt indrettet?
2. Svarer plejeforældrenes kompetencer og den daglige støtte de får, til deres plejebørns behov?
3. Er der brug for en undersøgelse af plejebørnenes og plejeforældrenes daglige forhold og den service de får? Hvis ja, hvilke forhold bør undersøges?

Der er endvidere mangel på oplysninger om, hvordan det går de børn, som har været anbragt uden for hjemmet. Afslutningsvis vil vi derfor gerne udtrykke vores glæde over, at Naalakkersuisut har planer om, at deltage i et forskningsprojekt, som skal undersøge, hvilken betydning en anbringelse har for barnet, og samtidig hvilken anbringelsesform der er mest gavnlige for barnet.

For at opnå, at vores børn og unge, har et godt liv med de bedst tænkelige levevilkår, inviterer vi Inatsisartut til denne diskussion om vilkår og forhold for plejebørn og plejeforældre.

Vi håber, at debatten vil pege på, hvordan vi fremover kan gøre forholdene for plejebørn og plejeforældre bedre. God debat.